



2019 ÁDVENT

HÍRLEVÉL

Egyházmegyei Katolikus Iskolák Főhatósága

6. évfolyam/4

Adventi készülődés

...hideg szél söpör végig a tájon, felkapja, és messzire viszi a korhadó levelek illatát. Egy kopasz fa ágain, egy kis cinke reménytelen kutat kukac után. A hideg ködtől nyirkos ágak, fényesre mosottan merednek a szürke felhőktől terhes ég felé. Az est hamar leszáll, és fekete bársony köntöse illő temetési ruha a virágzó tavasz és nyár minden tarkaságának és zsvajának temetéséhez. A hideg fekete nyirkos reménytelenség betölt mindent!

Lesz-e vajon egyszer még napfény? Lesz-e még levél és virág a halott ágakon? Énekel-e még egyszer a tavasz illatfelhőjében a fülemüle?

Szinte nincs remény, mindent letakar a reménytelen téli éjszaka!

Ilyen reménytelenségben, kétségek között élt az ember is, a szeretetlenség béklyójába verve, és kérdezte ő is reményvesztetten, lesz-e még tavasz, lesz-e még feltámadás?

Gyűjtsd meg az első Adventi gyertyát, gyűjtsd meg a szeretet lángot! Gyűjtsd meg szívedben is a szeretet lángját! Világíts be vele minden sötét zugot, és vidd el a szeretet fényét mindenkire! Vidd el a Családodhoz, a barátaidhoz, az ismerőseidhez, a munkatársaidhoz, és Mindenkihez, akivel csak találkozol! Sok koldusa van a szeretetnek, és ha másod nincsen, legalább egy mosolyt adj mindenkinek! Minden ember cipeli a maga keresztjét a sötét téli úton. Segíts, világíts neki! Nyisd meg a szemed, vedd észre a rászorulót! Nyisd meg a szíved, áraszd ki szereteted melegét! Segíts, ahol tudsz! Égjen a gyertyád, hogy bevilágítson mindent! Jön Jézus az élet, a feltámadás! Legyél szeretetének hírnöke Te is!

Szép adventi készülődést: Tibor atya

"Csepp a tengerben, de legalább ez ne hiányozzék"

Adventben a gyertyák világossága adja hírül, hogy nagyobb a szeretet fénye az önzés sötétségénél. Az első gyertyát még három követi: az adventi koszorún hétről-hétre felgyulladó fények az ünnepre hívnak. – Mit szimbolizál az adventi koszorú a gyertyákkal?

A gyertyák világossága azt adja hírül, hogy nagyobb a szeretet fénye, mint az önzés sötétsége. Jézus világosságot hozott az önzés sötétségébe. Ezért is ünnepeljük születésnapját azon a napon, amelyen újra hosszabbodni kezdenek a nappalok. Az éjféli szentmise a fordulópont: életünkbe beleragyo a fény. Az adventi koszorún hétről hétre több gyertyát gyújtunk. Azt szeretnénk ezzel hirdetni, hogy egyre nagyobb a fény a mi életünkben is. Az ünnepi szertartások szimbolikája akkor nem üres, akkor van tartalma, ha bennünk, magunkban is nagyobb a fény, vagyis a szeretet, az odaadás mások iránt.

Jobb, ha az adventi koszorú egyszerű, ha a sok-sok dísz nem vonja el a figyelmünket a lényegről. Egy fonott zöld koszorú, amely kerektségével hív, hogy vegyük körül. Nagy lehetőség,

hogy egy tantestület, egy tanári imacsoport, egy osztályközösség együtt imádkozzon. A zöld a reménységről szól: télen, az elmúlás idején azt hirdeti, hogy az élet győz a halál fölött.

A Megváltó születésére készülünk. Hisszük, hogy Jézus megváltotta a világot. Elindított a történelemben egy olyan új történetet, amelyben az utolsó szó nem a gonoszságé, nem az önzésé, hanem a szereteté. Az elmúlt kétezer évben emberek sokasága kötelezte el magát Krisztus tanítása mellett, és tette fel életét arra, hogy Jézus nyomában járva az embertársaiért éljen és az igazságért küzdjön. Gondoljunk Szent Benedekre, aki az első monostorok megépítésével kultúrát, emberséget, kórházat adott az emberiségnek. Idézzük fel Szent Ferenc életét, aki a szegények felé fordította kortársai figyelmét. Teréz anya egyedül kezdte munkáját



Kalkutta utcáin, s utóbb számos segítőre talált, és sok jó módon élő ember szívét indította meg. Amikor karácsonyra készülünk, előttünk vannak kétezer év példaadó személyiségei, s mindenekelőtt a Megváltó példája. Kérdés: hogyan lehet élő a példa, és nem csupán visszaemlékezés egy régmúlt eseményre? – Az ünnep bennünk születik, ha újra és újra elkötelezzük magunkat Krisztus tanítása mellett. Ha nem fordítjuk el tekintetünket azoktól, akiknek fájdalmát nekünk kell enyhítenünk: a szegényektől, a rászorulóktól.

Amikor Kalkuttai Teréz anyával talán az első riport készült, megkérdezte az újságíró: "Nem látja, Teréz anya,

hogy amit tesz, az csak egy csepp a tengerben? Millióknak és millióknak lenne még szükségük támogatásra." Teréz anya azt válaszolta: *"Igaza van, amit teszek, csepp a tengerben, de legalább ez a csepp ne hiányozzék."* Majd visszakérdezett: *"Ugye, Ön is igyekszik enyhíteni a környezetében lévő fájdalomkon, nyomorúságokon? Ugye Ön is hozzáteszi a maga cseppjét?"*

A dévai ferences szerzetesre, Bőjte Csabára is gondolhatunk, aki húsz évvel ezelőtt mindössze tucatnyi árva gyereket vett védőszárnyai alá. Most több ezer gyermekről gondoskodik, elkötelezett segítőivel. Csepp a tengerben, de legalább ez ne hiányozzék!

Amikor ebben az adventben arra hívunk titeket, hogy közeledjete egymás felé, imádkozzatok együtt a koszorú körül, küzdjete az elidegenedés ellen, talán sokan azt kérdezitek: Jobb lesz ettől a világ? Igen. Csak egy csepp a tengerben... de a tiétek ne hiányozzék!

Tibor atya



A legfelségesebb benned is megrajzolta a szeretet tervét.

Te is élhetsz valami nagyot az életben. Hidd el:

ISTEN BENNED VAN!

Lelked a kegyelemben a Szentlélek központja: Istené, aki szentté tesz. Térj ismét magadba: Keresd Istent, a Te Istenedet, azt, aki benned él! Ha ismernéd, mit hordozol magadban... Ha mindent elhagynál érte... Ha ezt a rövid életet, amely elszáll, amely minden nap egy lépéssel rövidül, Isten felé fordítanád! Ó, ha Isten volna benned a király, és tested és lelked minden képessége e király szolgálói volnának! Az Ő szolgálatára állnának!

Ó, ha teljes szívedből, teljes elmédből és minden erődből szeretnéd Őt! Akkor... Beleszeretnél Istenbe és új üzenetet hirdetve járnál a világban.

ISTEN ITT VAN! ÉLJ ÉRTE! ISTEN NÉHÁNY ÉV MÚLVA MINDEN LESZ SZÁMODRA,

alig hogy elmúlt ez a rövid élet. Vesd bele magad! Szeresd, szeressétek Őt! Hallgassátok életeitek minden pillanatában, hogy mit akar tőletek! Tegyétek ezt szívetek egész lelkesedésével, felemésztve minden erőteket ebben az isteni szolgálatban!

Szeressetek bele Istenbe! Annyi szép dolog van a földön,

DE ISTEN SZEBB!

Hogy életek ne szálljon el, és ne kelljen majd sírva mondanotok egy elhibázott élet után Szent Ágostonnal:

"KÉSŐN SZERETTELEK TÉGED"

Későn szerettelek meg téged ó mindig régi, és mindig új szépség. Nem.

MOST SZERETLEK TÉGED ISTENEM, MINDENEM!

Most! Parancsolj, és megteszem! A Te akaratod az enyém. Azt akarom, amit Te akarsz.

BELESZERETNI ISTENBE A FÖLDÖN AZT JELENTI, BELESZERETNI AZ Ő AKARATÁBA.

Amíg csak lelkünk – az által, hogy ebben az isteni szolgálatban élt – meg nem látja, és nem birtokolja Őt mindörökre.

Chiara Lubich



AZ ADVENT BŰNBÁNATI IDŐ

A leborulás, a bűnbeismerés és a megújulás ideje. Így válik az öröm idejévé. Imádkozzuk át és újítsuk meg jó elhatározásainkat! Kegyelem lesz a családjainkban, ha több időt szentelünk a közös imára, gyertyagyújtásra, házaspári beszélgetésre. Ez az idő alkalmas lehet egy elmulasztott levél megírására, egy megszakadt kapcsolat újraélesztésére, egy bántó szó megbocsátására is.

Segíthet még:

- *családban, kiscsoportban az adventi jótettek közös megbeszélése,*

- *hetente legalább egy hajnali szentmise, szentséglátogatás,*

- *a szentgyónás – a bűnbánat és megújulás szentsége,*

- *minden nap valami önmegtagadás vállalása: lemondás a tévéről, számítógépről, édességről,*

- *hetente egy konkrét elhatározás a következők szerint:*

1. hét – „Vigyázzatok, el ne nehezédjék szívetek az evilági gondok között. Virrasszatok és imádkozzatok, hogy megállhassatok az Emberfiának színe előtt.” (Lk 21,34-36)

2. hét – „Készítsétek elő az Úr útját, egyengessétek ösvényeit!” (Lk 3,4)

3. hét – „Akinék két ruhája van, az egyiket ossza meg azzal, akinek egy sincs. S akinék ennivalója van, ugyanígy tegyen” (Lk 3,11)

4.hét. – „Ime, az úr szolgáló leánya, történjék velem szavaid szerint”

„Ajándékok, melyek nem kerülnek pénzbe”

- egy jó szót szólni
- egy beteget felvidítani
- valakinek kezet nyújtani
- óvatosan csukni be az ajtót
- apróságoknak örülni
- mindenért hálásnak lenni
- egy levél megírásával örömet szerezni
- apró túlzásokon nem rágódni
- nem tenni szóvá, ha a másik hibázik
- nem elutasításnak venni, ha háttérbe szorulunk
- levert hangulatot nem venni komolyan
- nem sértődni meg egy félresikerült szón
- megtalálni az elismerő, dicsérő szót a jóra
- együttérző szó a megalázottnak
- egy-egy tréfás szó a gyerekeknek
- elismerni ha hibáztam
- örülni a holnapi napnak
- bizonyos dolgokra aludni egyet
- és: mindenkihez szeretettel lenni.

ADVENTI GYERTYAGYÚJTÁS

„Örvendjen a puszta, és a kiasszott vidék, ujjongjon a sivatag és viruljon, mint a liliom!”

Örvendjen a feketére vált világ, mert Jézus Urunk szeretetének fényével bevilágítja a sötétséget. Lelked szeretet gyertyáit meggyújtottad már te is? Betöltött a jószágragyogás?

Ha valóban Jézus szeretetében egy vagy vele, vedd le a korábbi életmód szerinti régi embert, aki a romlásba rohan, és újul meg Jézus szeretetének szellemében, öltsd magadra az új ember lelki ruháját, akit az Isten a saját képére, a békére, szeretetre és az igazságra, a valódi szentségre teremtett. Ne szomorítsd meg Jézus Szentlelkét, aki által meg vagyunk pecsételve a megváltás napjára. Minden harag, keserűség, és indulat legyen távol tőlünk, minden régi emberre jellemző gonosszággal együtt. Szeretben adjunk abból, amit Isten nekünk adott. Gyakoroljuk az irgalmasságot, a megbocsátást, úgy ahogy Isten is megbocsátott Krisztusban! Éljük úgy a szeretetben, ahogy Jézus szeretett és odaadta magát adományként ál-

dozatul Istennek a bűnök bocsálatára. Használjuk fel az időt, mert rossz napokat élünk, háborúk és szeretetlenség mindenféle a világban. De vigasztalódjunk Jézus szeretetében, mert, majd ugrándozni fog a sánta, ujjongani a néma, és élővizek fakadnak a pusztában! Istennek semmi sem lehetetlen! Imádkozzunk és húzódjunk Jézus szeretetének békéjébe. Jézus szerető szíve az örök életet, maga az élet, és az Úr a halál fölött. Új emberként, lélekben megújulva várjuk és ünnepeljük meg majd a Karácsonyt!

Gyűjtsuk meg az adventi gyertyát, a szeretet fényét és melegét, a reményt, és a jószágragyogást, vigyük el mindenkinek!

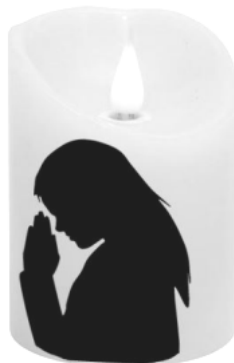


I. Vasárnap

Az első gyertya fénye jelenti azt a szerény reménysugarat, amely a több évszázados őszövecség sötéttségében pislákol. *"Ujjongj, örvendj Sion leánya, Jeruzsálem és népem, mert íme, én majd eljövök, és benned lakom, úgymond az Úr" (Zak.2,10).* Magunkon tapasztaljuk, hogy milyen rokkant az ember Isten nélkül. Sokan még ma is minden örömet a földön keresik. Ebben a sikertelen próbálkozásban, kilátástalanságban úgy világít az Úr ígéretének reménysugara, mint ez a kis gyertya világít a sötéttségben. Egyetlen vigaszunk, eligazítónk az elhagyatottságunkban: Krisztus! Köszönjük Jézus, hogy eljöttél, Te vagy a mi reményünk és hitünk világa. Isten a Fiát, Krisztus a szívét adta az embereknek ajándékba. Én, mit adok embertársaimnak és Neked Istenem? Add Uram, hogy tudjak nagylelkű lenni, amint Te is nagylelkű vagy velem szemben!

"Ó szent Napkelet, az örök fénynek ragyogása, az igazság napja, jöjj el, világosítsd meg azokat, akik a homályban és a halál árnyékában ülnek."

Imádkozzunk a bűnösök megtéréséért: *Mi Atyánk... Üdvözlégy...*

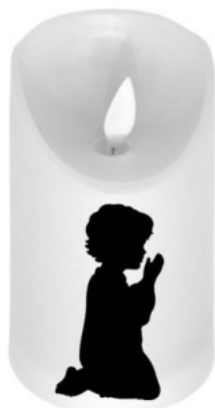


II. Vasárnap.

Ma már két gyertyát gyújtunk meg az adventi koszorún. Az egyik fény Jézus Krisztus. Ezzel az egyik Advent - eljövétel - lezárult. Várjuk a második eljövételét. Itt volt és itt lesz Krisztus. Kettős eljövételének határköve között morzsolódik le a mi életünk. Itt volt és itt hagyta nekünk Testét és Véréát. Kegyelemével itt van most is köztünk. Együttműködünk-e a kapott kegyelmekkel? Súlyos kérdés! - Mert jön az Úr! És boldog, akit készen talál. Ne legyünk ábrándozók, ne legyünk csodavárók. A jó összekeveredése a rosszal - ez lényeges vonása földi életünknek. Meg kell küzdenünk a szenvedélyekkel, a kísértésekkel - ez az egész élet lényege!

"Ó népek Királya és vágya és szegletköve, Ki az ellentéteket összeegyezteted, Jöjj el és üdvözítsd az embert, akit a földből alkottál".

Imádkozzunk a bűnösök megtéréséért: *Mi Atyánk... Üdvözlégy...*



III. Vasárnap

Advent 3. vasárnapján meggyújtjuk a harmadik gyertyát is. S ha egy kicsit messzebb nézünk a mi családi otthonunktól, amely most ezekben a percekben imád-ságos szentéllyé alakult, bizony láthatnánk elhanyagolt gyermekeket, dacos, engedetlen lelkeket, egymást mardosó, feldúlt családi otthonokat. Valamennyien gyengék vagyunk, de erősek lehetnénk imáink, szenvedésünk, munkánk felajánlásával, hogy mindannyiunk lelkében jöj-

jön el Jézus, aki Isten bölcsessége és a világ világossága. Legyünk tanúi Krisztus megváltó szeretetének: jó szóval, jó példával, jó neveléssel, a rászorultak testi-lelki segítségével, a szomorúkodók vigasztalásával. Nagy bizalom és kitüntetés, ha mi is segíthetünk. Váltsuk valóra Szent Pál apostol ajánlását: *"Örüljeteek testvérek, az Úrban mindig, újra mondom, örüljeteek. Ismerje meg mindenki szelídségeketek: az Úr közel van. Ne legyetek semmi-ben sem aggodalmaskodók, hanem mindenben terjesszétek kéreseiteket Isten elé"*. (Fil 4,1-6)

"Bölcsesség, ki a magasságbeli ajkáról jöttél, ki kezdettől végig mindeneket elérsz, ki erősen és szelíden mindenkit kormányzol: jöjj el és taníts meg az okosság törvényére".

Imádkozzunk a bűnösök megtéréséért: *Mi Atyánk... Üdvözlégy...*

IV. Vasárnap

Ma este meggyújtjuk a 4. gyertyát is. Így várjuk Jézus Krisztust. Boldog érzés az, hogy Isten hozánk hasonló ember lett. De nem lehet őszinte és tiszta a mi kará-

csonyi örömünk, ha nem „Üdvözítő Istenünk jósága és ember-szeretete” lakik a mi szívünkben. Krisztus világossága világítson be a lelkünkbe: nincs-e ott a bűn, a hitetlenség, a kevélység, a nagyravagyás sötétsége?

"Harmatozzatok egek a magasból, és csepegjék felhők az igazat: nyíljék meg a föld és teremje a Szabadítót".

Könyörögjünk! Isten, ki megváltásunk évenkénti várásával megörvendezett, add meg kérünk, hogy Egyszülöttedet és Megváltónkat, mint jövődő bírót is szemlélhessük. Aki él és uralkodik mindörökkön örökké. Ámen.

Imádkozzunk a bűnösök megtéréséért. *Miatyánk... Üdvözlégy...*



Reggeli imádság

Mennyei Atyám! Hálát adok az egészséges pihenésért, amellyel megajándékoztál.

Újraébredt lelkem legyen egészen a Tiéd. Ezen a napon Úgy akarok járni-kelni, mint Te: mindenütt jól akarok cselekedni. Minden embert, aki csak találkozik velem, úgy fogadok, mint akit Te küldtél hozzám. Ő a testvért lássa bennem, az én szavaimból és tekintetemből pedig a krisztusi szeretet sugározzék reá. Senki se távozzék tőlem anélkül, hogy legalább egy jó szót ne kapott volna.

Add, hogy magamat elfelejtssem, és bele tudjam élni magam mások helyzetébe. Add, hogy sohase veszítsem el önuralmam, és ne legyek barátságtalan vagy sértő. Add, hogy mindig megnyerő modorú legyek, és éljen bennem egy szikrányi humor, hiszen erre olyan nagy szükség van a szomorú világban. Végül add meg, hogy mindenkit legalább egy parányit vezessen közelebb szent Fiadhoz a Szűzanya által. Amen.

(XXIII. János pápa)

A rohanásban lemarad a lel- künk – Az eucharisztikus kong- resszusra készülünk.

Ferenc pápa a következő, 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus színhelyéül Budapestet jelölte ki. A rendezvényt három-éves tematikus egyházi felkészülés sorozat előzte meg. Melynek során mindannyiunk számára megadatott a lehetőség hogy újra felfedezzük: Mit is jelent számunkra az eucharisztia? A következő néhány sor ebben ad nekünk eligazítást.

Az Eucharisztia meghívás arra, hogy Krisztussal legyünk, és részesüljünk az Ő kegyelmében.

Az Eucharisztia lehetőség arra, hogy ne egy taposómalomban éljük a mindennapjainkat, hanem Krisztus jelenlétét ismerjük fel benne. Vegyük észre azt, hogy életünk Istent dicsőítő dallá változhat. Az Eucharisztia úgy van jelen az életünkben, hogy közel hozza az Urat, de mégsem fedi fel a titkot. Újra tanít bennünket létezni. Isten az abszolút létező, közelében lelassulhatunk, kilép-
hetünk a mindennapok taposó-
malmából. Megtanítja nekünk, mi az igazán fontos. Az Eucharisz-

tiát — hétköznapi fogalmainkban — leginkább a „hálaadás” szóval tudjuk helyettesíteni. Izajásnál olvashatjuk: „mert drága vagy szememben, és én szeretlek”. Ezt valljuk meg akkor, amikor megengedjük, hogy az Eucharisztia újra tanítson bennünket létezni. „Annyira drága vagy a szememben, hogy fölvállalom a törekenységed.” Amikor törekeny embert látunk, akár olyan nehéz helyzet előtt állva, ahol a határainkhoz érkeztünk, vagy egy másik ember küszködik a határaival, akkor jusson eszünkbe a zsoltár: határainkon ő ad békét nekünk.

Az Eucharisziát nevezhetnénk úgy is, hogy hálaadásban töltött élet. Amikor valakinek valamit ajándékozunk – figyeljük csak meg –, az a válasza: „köszönöm”, ezzel ismeri el, hogy ő megajándékozott. Az ember az ajándék voltát ismeri el, vagy a megajándékozottságát – akkor, amikor valamit megköszön. A hálaadás az út ahhoz, hogy ajándék lehessenek. Út, hogy felismerje a környezetem az ajándék voltomat. Amikor megjelenik az ember értékének tudata, Isten arcát mutatjuk másoknak is. Ragyog bennünk az istenképűségünk. Az



emberek meglátják a másokban, felismerik magukban az abszolút Létezőt. Valójában nem én építem be Krisztust, nem én hordozom Őt, hanem Ő hordoz engem. Beépít titokzatos testébe, az Egyházba. Azért lesz örök életem, mert Krisztusba épülök, aki megízlelte a halált, és ezt én is meg fogom ízlelni, amíg Vele kommunikálok, addig nem halok meg, élek, vagy ha meghaltam is, akkor föltámadok.

Szükségünk van arra, hogy újratanuljuk a megtestesülést, azért, mert a rohanásban lemaradt a lelkünk. Néha érezhetjük, hogy sokkal több a dolgunk, mint ami elvégezhető. Erre az Úr válasza az, hogy Ő a Megváltó. Tehát nekünk elegendő pontosan annyit megtenni, amennyire képesek vagyunk. Ha sikerül ezt a határt megtalálni, akkor megkapjuk az Úr békéjét. Ez a béke azt is jelenti, hogy az Úr átvállalja, ami még hátra van. Meg kell bízunk Benne. Mózes és az égő csipkebokor ószövetségi példáján keresztül érzékelteti ezt a feltétlen odaadást. Akkor lesz igazán a helyemen, amikor az Úrral találkozom, és megtanulom Tőle, hogyan kell élnem. Minden

ember az ajándékozásban találja meg saját magát. Akkor fogom megtalálni magamat, amikor odaajándékozom másoknak.

Amikor eljövünk a templomba, akkor a létezésünket kalibráltatjuk újra az Úrral, hogy helyesen tudjunk élni. Nagyon fontos, hogy az eucharisztikus élet nem csak egy a múltban lezajlott, az Úrnak tetsző életvezetés, nem is kizárólag a jövőre való felkészülés. A hálaadással teli létet a pillanatban kell megélni. Ugyanez igaz a térbeni megfelelésre is, fontos az együttérzés és támogatás a távoli földrészek szenvedői iránt. Ugyanennyire fontos a körülöttünk élőkkel való együttlétünk az Úrban. Ez jelenti a szeretet egyetemes és személyes dimenzióját. Minden bűnünk gyökerében az az ősi kérdés áll, hogy nem akar-e tőlem elvenni valamit az Úr, valamint az a kételkedés, hogy nem fogja odaadni, hanem nekem kell megszereznem. A gyűlölcsheszakítása helyett meg kell, hogy várjuk, amíg Ő odaadja nekünk – ez is a szabadságunk része. Akkor leszünk maradéktalanul boldogok, hogyha az Úr megszentelő akaratát teljesíteni tudjuk. Rívói Szent Elréd

ciszterci apát volt a 12. században, aki a lelki barátságról írt könyvet. Ennek kezdősoraiban olvassuk: *„Íme, itt vagyunk én és te, és remélem, hogy közöttünk a harmadik Krisztus.”* Határozza meg ez a mondat minden emberi kapcsolatunkat! Ezt tartsuk szem előtt, amikor emberekkel találkozunk. Amikor észrevesszük Krisztus szépségét a másokban, élvezni kezdjük a munkánkat. Ha én úgy adom magamat, ahogyan az Isten akarja, akkor bennem az Isten közli magát, és én is észrevehetem, hogy másban hogyan szól az Úr. Így az életben könnyebben viselem a megpróbáltatásokat, nehezebben égek ki.

HOGYEN KÉSZÜLJÜNK AZ ELSŐÁLDOZÁSRA (Egy olasz pap gondolatai)

Íme, egy út, hogy jól felkészüljünk, az Eucharisztikus Jézussal való találkozásra. Az én első áldozásaim, hét lépésben:

1. *Áldozás (kommunió) a felebarátban lévő Jézussal: minden ember, akivel találkozunk, a testvérünk.*

2. *Áldozás a bennünk szóló Jézussal: hallgassuk azt a han-*

got, az Ő hangja, beszél mindnyájunk szívében.

3. *Áldozás az Igében jelenlévő Jézussal: Isten minden igéje az Élet Igéje: amikor az Igét éljük, megszületik Isten élete bennünk és közöttünk.*

4. *Áldozás az elöljárókban (püspök, pap) lévő Jézussal: ők segítenek, hogy megismerjük és megtegyük Isten akaratát. „Aki titeket hallgat, engem hallgat” – mondta Jézus.*

5. *Áldozás a fájdalomban jelenlévő Jézussal: a fájdalomban is ott van Jézus. Mint Ő, mi is átöleljük a fájdalomokat és folytatjuk a szeretetet.*

6. *Áldozás a testvéri közösségben jelenlévő Jézussal: Jézus mondja: „Ahol ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben, én ott vagyok köztük”. Az Egyház ott van, ahol - és amikor - Jézus jelen van köztünk, az Egyház egység.*

7. *Áldozás az Eucharisztia-ban jelenlévő Jézussal: ez minden áldozás csúcса, az Istennel való közösségünk csúcса. Jézus maga hív bennünket: „Vegyétek és egyétek, ez az én testem.” Ezért mindent megteszünk, hogy az Eucharisztikus Jézussal egyesüljünk.*

Jól halad a péceli Szt. Erzsébet Katolikus Általános Iskola és Óvoda isaszegi telephelyének bővítése.



Az isaszegi iskola három éve, felmenő rendszerben kezdett kiépülni. Most 56 gyermek tanul itt, akik tanítóikkal együtt, várhatóan februárban vehetik birtokba az alsó tagozatot befogadó új épületet.

Új "*kistestvér*" születik

Örömmel mutatjuk be legújabb intézményünk alapító okiratának szövegét:

ALAPÍTÓ OKIRAT

Szent Anna Katolikus Óvoda Kistarcsa

Az Úr 2019. esztendejében Őszentsége Ferenc pápa regnálása alatt, amikor a Váci Egyházmegyét főtisztelendő Marton Zsolt püspök úr kormányozza, a Kistarcsai egyházközségeket Görbe

József plébános vezeti, Kistarcsa polgármestere Juhász István.

A Váci Egyházmegye, érzékelve az idők jeleit, és látva Kistarcsa város fejlődését, az Önkormányzat és az Egyházközség vezetésével egyetértésben úgy döntött, hogy katolikus óvodát indít a városban 2020. szeptember 1-jén.

A Kistarcsai egyházközség 1774- től katolikus iskolát tartott fenn, amelyet 1948-ban államosítottak. Az egyházmegye katolikus iskola újra indítását kezdeményezi, ennek első lépése a katolikus óvoda alapítása.

Az óvoda épületét a Váci Egyházmegye állami támogatásból és saját költségén építi fel.

Az intézmény fenntartója a Váci Egyházmegye.

A fenntartó az induló óvoda vezetését Lukács-Kéméndi Ágnesre bízta.

Szolgáljon ez az épület és a benne folyó képzés Isten dicsőségére és az emberek javára. Terjedjen általa a békeesség evangéliuma. Szolgálja a város kulturális fejlődését, az evangelizáció ügyét.

2019.november 5.

Marton Zsolt megyéspüspök, Juhász István polgármester

Elkészült a Fóti Római Katolikus Egyházközség Gondviselés Óvodájának új épülete

Új épületbe költözik a fóti katolikus óvoda, amelyet Marton Zsolt váci megyéspüspök áldott meg az átadó ünnepségen, november 8-án. A Gondviselés Óvoda új, korszerű épületébe 4 csoport, körülbelül 100 gyermek járhat majd. Az óvodások várhatóan egy hónap múlva vehetik birtokba az új csoportszobákat és közösségi tereket.

Az átadó ünnepségnek a fóti katolikus plébániatemplom adott otthont.



Dr. Csáki Tibor EKIF főigazgató valódi értéknek és életindításhoz méltó helynek nevezte a katolikus óvodákat. Soltész Miklós államtitkár kiemelte: a szülők, a pedagógusok és az egyház – hármas összefogása nagy segítséget és erőt tud adni ahhoz, hogy a gyermekekből kiegyensúlyozott és boldog felnőtt válhasson.

A magyarság azért tudott megmaradni ezer esztendőn át a Kárpát-medencében, mert erős gyökerekkel kapaszkodik történelmébe, múltjába és kultúrájába – fogalmazott Tuzson Bence, a térség országgyűlési képviselője.

A beszédekert követően Sebők Sándor fóti plébános és Szerepi Imréné óvodavezető közösen mondtak köszönetet, mindazoknak, akik bármilyen formában segítették az épület elkészülését. Ezzel az óvodások mutatták be műsorukat.

Az ünnepség az új épület főbejáratánál folytatódott, ahol Marton Zsolt váci megyéspüspök, megáldotta az épületet, majd hivatalosan megnyitották az óvoda kapuit a látogatók előtt. Az ünnepség állófogadással ért véget.

- 1994. szeptember 6-án nyitotta meg kapuit intézményünk, azal a szándékkal, hogy támogassa a családok keresztény katolikus szellemiségű nevelőmunkáját. 1997-ben vette át az Óvoda fenntartását a Váci Egyházmegye, azóta szakmailag és anyagiilag egyaránt támogatja, gondoskodik az intézmény működéséről. A kezdetben két csoportos óvodánk mára duplájára bővült. Évente 25-30 gyermek megy iskolába, a többség a keresztény szellemiségű helyi Ökumenikus Iskolában kezdi meg tanulmányait. Óvodánk 2019-ben ünnepli fennállásának 25. évfordulóját. Ebből az alkalomból minden hónapban megörvendeztetjük a növendékeket vala-



milyen különleges programmal. Nagy öröm számunkra, hogy kormányzati és fenntartói finanszírozásból elkészült az új óvodaépületünk. – nyilatkozta Szerepi Imréné az óvoda vezetője.

Bölönyi Gabriella

Elkészült a pásztói Magyar Szentek Római Katolikus Óvoda és Általános Iskola új tornaterme

2019. november 20-án, délelőtt 10 órakor áldotta meg és adta át Marton Zsolt megyéspüspök, a pásztói Magyar Szentek Római Katolikus Óvoda és Általános Iskola új tornatermét.

A Váci Egyházmegye saját forrásból finanszírozva építtette meg Pásztón az új tornatermet.

2016 júniusában készültek el az első tervrajzok. Az engedélyek megszerzése után, 2019 márciusában megkezdődhettek a kivitelezési munkálatok, melynek eredményeként 2019 októberére elkészült a tornaterem 528m² alapterületű küzdőtérrel, 168,24 m² alapterületű kiszolgáló helyiségekkel 81 m² alapterületű fedett külső előtérrel valamint a külső környezet elrendezésével.

Az ünnepségre egybegyültek Barna Tiborné köszöntötte, őt követék a további felszólalók: Soltész Miklós államtitkár, Dr. Csáki Tibor EKIF főigazgató, Dr. Becsó Károly országgyűlési képviselő, Farkas Attila polgármester, Skuczai Nándor a Nógrád Megyei Közgyűlés elnöke, s végül Zahar Béla esperes úr.

Az ünnepi műsorban felléptek: Az iskola énekkara, Dicső Georgina és Hammer Ádám egy-egy szavallattal, Farkas Ida énekkel, valamint a Rajeczky Szimpatikusok és a Muzsla Néptáncgyűttes.

Az ünnepi műsort követte a tornaterem megáldása és a szalagátvágás. Az ünnepség állófogadással zárult.

